Вой бар пошнаҳо (пушти пойҳо) аз оташ! Вузӯро комил анҷом диҳед!

Аз Абдуллоҳ ибн Амр (разияллоҳу анҳумо) ривоят аст, ки гуфт: Ҳамроҳи Расули Худо (саллаллоҳу алайҳи ва саллам) аз Макка ба сӯи Мадина баргаштем. То ин ки дар роҳ ба обе расидем. Вақти намози аср буд, гурӯҳе аз мардум шитоб карданд ва бо шитоб вузӯ гирифтанд. Ҳангоме ки ба назди онҳо расидем, дидем, ки пошнаҳои пойҳояшон хушк мондаанд ва ба онҳо об нарасидааст. Расули Худо (саллаллоҳу алайҳи ва саллам) фармуданд: "Вой бар пошнаҳо (пушти пойҳо) аз оташ! Вузӯро комил анҷом диҳед!"

[Саҳеҳ] [متفق عليه]

Паёмбари Худо (саллаллоҳу алайҳи ва саллам) ҳамроҳи саҳобагон аз Макка ба Мадина сафар кард. Дар роҳ ба ҷои обе расиданд. Баъзе аз саҳобаҳо барои намози аср бо шитоб вузӯ гирифтанд, то ҷое, ки қафои пойҳояшон хушк монда буд ва об нарасида буд. Паёмбар (саллаллоҳу алайҳи ва саллам) фармуданд: "Азоби оташ барои онҳое аст, ки қафои пойҳояшонро дар вузӯ хуб намешӯянд." Ва фармуданд, ки вузӯро бо диққат ва комилу пурра анҷом диҳанд.

http://www.sunnah.global/hadeeth/tg/show/66392